

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
Μεσάζοντες από την πίσω πόρτα στην «αγορά του αιώνα»

Παρά τις διακηρύξεις της κυβέρνησης, η συμφωνία για την αγορά των F-16 προβλέπει και τις συνήθεις προμήθειες προς τους διαμεσολαβητές. **Σελ. 38**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17394 • ΕΤΟΣ 58ο

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΜΕ ΑΙΧΜΕΣ

Νέα «αχίλλειος πτέρνα» στην κυβέρνηση

Ενώ τα βέλη της αμφισβήτησης στοχεύουν πλέον και τον Κ. Καραμανλή, ο πρωθυπουργός απέκτησε νέο πονοκέφαλο μετά την αιφνίδια απόσυρση του Αχ. Καραμανλή από τη Βουλή. **Σελ. 10-11**

ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ 5 - 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005 • ΤΙΜΗ 3 €

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΟ CD ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ DEUTSCHE GRAMMOPHON

Classics

ΣΗΜΕΡΑ Η ΜΙΚΡΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΜΑΖΙ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΘΕΤΟ
 ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΔΥΟ ΤΑΙΝΙΕΣ DVD
ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑΣ
ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

ΚΑΙ ΜΑΖΙ
ΤΟ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ PAPER
ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ, Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΕΓΩ...

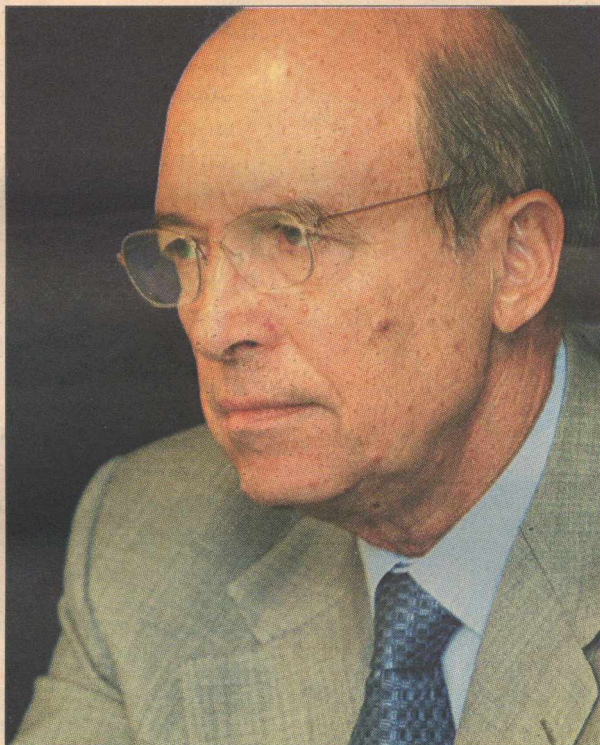
Ο Κώστας Σημίτης λύνει τη σιωπή του

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

➤➤ Αυτή είναι όλη η αλήθεια για τα Ιμια

Ενα ιστορικό ντοκουμέντο για τις κρίσιμες ώρες του 1996. Πώς απεφεύχθη την ύστατη στιγμή ο ελληνοτουρκικός πόλεμος

Μηνύματα με πολλούς αποδέκτες και σημαντικές αποκαλύψεις για μείζονα θέματα του δημοσίου βίου από το 1996, περιέχονται στο εξόχως σημαντικό βιβλίο του Κ. Σημίτη που κυκλοφορεί τις επόμενες ημέρες. Η «Η» δημοσιεύει εκτεταμένα αποσπάσματα. **Σελ. 4-7**

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΟΡΩΝ - ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ

Το κρυφό σχέδιο των ΗΠΑ για τα Βαλκάνια

➤ Οι νέοι «από Βορράν» κίνδυνοι που απειλούν πλέον και την Ελλάδα

Η στρατηγική απόφαση της Ουάσιγκτον να στηρίξει την πλήρη ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπέδιου, δημιουργεί επικίνδυνες πα-

ρενέργειες στη Βαλκανική. Τα φαντάσματα της περιόδου 1990 - 93 επιστρέφουν στην ελληνική εξωτερική πολιτική. **Σελ. 16-17**

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Νέο τελεσίγραφο από την Κομισιόν

➤ Κόκκινη κάρτα και στα μέτρα του υπουργείου Οικονομίας που αντικατέστησαν την αποσυρθείσα τιτλοποίηση

Στο EcoFin θα προσπαθήσει να περάσει και το νέο σχέδιο προϋπολογισμού η κυβέρνηση, καθώς η Κομισιόν προβλέπει ότι με την υφιστάμενη οικονομική πολιτική το έλλειμμα θα παραμείνει πάνω από το 3% του ΑΕΠ το 2006. **Σελ. 8-9**

ΚΟΝΔΥΛΙΑ ΜΕ... ΧΡΩΜΑ

Οι «γαλάζιοι» δήμαρχοι και τα δώρα από τον «Θησέα»

Ποιοι Δήμοι παίρνουν τον κύριο όγκο των χρηματοδοτήσεων από το κράτος

Υπερβαίνει το 90% το ποσοστό των χρηματοδοτήσεων του «Θησέα» που απορροφούν οι «γαλάζιοι» Δήμοι. **Σελ. 13**

Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Το χρονικό του «βασικού» φιάσκου της κυβέρνησης

Γράφει ο συνταγματολόγος Χ. Ανθόπουλος: Επιλεγόμενα στον «βασικό μέτοχο». **Σελ. 14-15**

Η EXECUTIVE OPTIONS σε συνεργασία με την ΗΜΕΡΗΣΙΑ

διοργανώνει στις **24 & 25** Νοεμβρίου 2005
 το Σεμινάριο / Workshop

"Managing Profitable Customer Relationships"

Πληροφορίες στη σελίδα 51

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ // ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΚΟΥΡΗΣ

«Επιστροφή στο παρελθόν» χαρακτηρίζει τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, που μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα λύνει τη σιωπή του, με την κυκλοφορία του βιβλίου «Πολιτική για μια δημιουργική Ελλάδα 1996 - 2000». Το βιβλίο κυκλοφορεί τη Δευτέρα από τις Εκδόσεις «ΠΟΛΙΣ», θα παρουσιαστεί από τον ίδιο τον πρώην πρωθυπουργό την προσεχή Τετάρτη, στις 7.30 το απόγευμα, στο Μουσείο Μπενάκη και αναμένεται να πυροδοτήσει έντονες συζητήσεις τόσο για τα αποτελέσματα της οκταετίας των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ όσο και για τον πολιτικό προσανατολισμό που πρέπει να έχει η χώρα στη νέα εποχή που ζούμε.

«Οι δυνάμεις του εκσυγχρονισμού πρέπει να αντιτάξουν στις προσπάθειες επιστροφής στο παρελθόν, ένα σχέδιο για να συνεχίσει η Ελλάδα την πορεία ισχυροποίησής της, τονίζει χαρακτηριστικά στο βιβλίο του και στο

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
1996-2004
ΠΟΛΙΣ

κεφάλαιο για τις προκλήσεις της επόμενης ημέρας. Ένα σχέδιο που να εκφράζει τις ανάγκες και προσδοκίες της νέας γενιάς και του κόσμου της εργασίας. Ένα τέτοιο σχέδιο οφείλει να επι-

διώκει τη σύγκλιση, την ισχυροποίηση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Βαλκάνια και την ανοικτή κοινωνία». Όσο για το τι πέτυχε; Να τι αναφέρει ο ίδιος: «Ίσως κάποιος παρατηρήσει ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, κι αν επετεύχθη το εφικτό, τα πράγματα προχώρησαν σωστά. Αυτό είναι και αλήθεια και δικαιολογία. Πιστεύω ότι ο πολιτικός πρέπει να επιδιώκει και το παραπάνω βήμα και την υπέρβαση. Την επεδίωξα». Ενώ καταλή-

γει: «Ο λαός είναι ο κριτής των πολιτών, ο δε χρόνος ο αντικειμενικότερος όλων». Η «Ημερησία του Σαββάτου» προδημοσιεύει μερικά αποσπάσματα του βιβλίου του κ. Κώστα Σημίτη, ενός βιβλίου που αναμένεται να πυροδοτήσει τη συζήτηση για την πραγματική πολιτική όλο το επόμενο διάστημα.

ΤΑ ΓΚΑΛΟΠ, Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ Η «ΒΕΛΟΥΔΙΝΗ ΔΙΑΔΟΧΗ»

Η αποχώρησή μου και η επιλογή του Γιώργου

... Η συνέχιση του έργου της οκταετίας προϋπέθετε την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ. Υπήρχε όμως απομάκρυνση ενός τμήματος της κοινωνίας από το ΠΑΣΟΚ. Οι ποιοτικές έρευνες της κοινής γνώμης έδειχναν ότι οι συμπεριφορές των στελεχών ενοχλούσαν, η επίδειξη εξουσίας στην περιφέρεια προκαλούσε. Σε βάρος της κυβέρνησης λειτουργούσε και η μακρόχρονη παραμονή του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Από τις έρευνες προέκυπτε ότι υπήρχε ανάγκη για ένα ανανεωμένο πρόσωπο στις εκλογές. Εκφραζόταν με το σχόλιο ψηφοφόρων «αν δεν αλλάξει το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να το αλλάξουμε εμείς». Βαθιές τομές στο ΠΑΣΟΚ δεν ήταν όμως δυνατές ενόψει των εκλογών. Θα προκαλούσαν αντιπαραθέσεις με αρνητικές επιπτώσεις στη δημόσια απήχηση του κόμματος. Ακόμη και το φυσιολογικό ερώτημα προς τους εν ενεργεία βουλευτές, ενόψει της κατάρτισης των ψηφοδελτίων, αν θα είναι υποψήφιοι στις επόμενες εκλογές προκάλεσε το φθινόπωρο του 2003 αναστάτωση.

Σης σκέψεις για αποχώρησή μου, προσετίθετο τώρα ένας επιπλέον, ιδιαίτερα επιτακτικός λόγος. Η τομή που απαιτούσαν οι ψηφοφόροι μπορούσε να είναι η αλλαγή ηγεσίας, αρκεί να έδινε νέα πνοή και να συνένωνε τις δυνάμεις που στήριζαν το ΠΑΣΟΚ, δημιουργώντας ένα νέο

ρεύμα σε όφελός του. Αν ενίσχυε τη συσπείρωση της κυβερνητικής παράταξης και επηρέαζε θετικά τους ψηφοφόρους που είχαν απομακρυνθεί θα άλλαζε τα εκλογικά δεδομένα χωρίς από την άλλη να μειώσει την ικανότητα του ΠΑΣΟΚ να χειρίζεται τα προβλήματα. Το ΠΑΣΟΚ διέθετε ένα ικανό επιτελείο στελεχών, πολύ πιο έμπειρο από εκείνο της αντιπολίτευσης.

Συζήτησα με τον κ. Γ. Παπανδρέου την πορεία του ΠΑΣΟΚ και τον τρόπο ανάκαμψής του και τα πιθανά χρονοδιαγράμματα αλλαγών για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 2003 στη διάρκεια ενός ταξιδιού μας στις ΗΠΑ, όπου θα εκπροσωπούσαμε, ως προεδρία, την Ευρωπαϊκή Ένωση στη συνάντησή της με την αμερικανική ηγεσία. Η συζήτηση αυτή μου έδωσε αρκετές ιδέες για το πώς θα έπρεπε να χειριστώ το θέμα τους επόμενους μήνες, προτού πάρω τις όποιες οριστικές αποφάσεις. Ακολούθησαν στη συνέχεια και άλλες συζητήσεις με τον κ. Γ. Παπανδρέου, μέχρι την τελευταία στις 6 Ιανουαρίου 2004.

Από τον Αύγουστο του 2003 και μετά εξέταζα την πορεία του ΠΑΣΟΚ και τα βήματα που έπρεπε να γίνουν για την αντιμετώπιση της κατάστασης και με τον γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής κ. Μ. Χρυσόχοϊδη. Επέλεξα τελικά να συνεννοηθώ με τον κ. Γ. Παπανδρέου γιατί ήταν το πιο δημοφιλές στέλεχος με τη μεγαλύτερη απήχηση στην κοινή γνώμη, μακράν πρώτος σε σχέση με όλους τους υπολοίπους, όπως έδειχναν όλες οι δημοσκοπήσεις. Επιπλέον, ήταν ένας επιτυχημένος υπουργός

Εξωτερικών για πολλά χρόνια. Στην επιλογή μου να συνεννοηθώ μαζί του και όχι με άλλους, που θα μπορούσαν να με διαδεχτούν, δεν έπαιξαν ρόλο ούτε συμπάθειες, ούτε αντιπάθειες. Μόνο αυτός που είχε τη μεγαλύτερη αποδοχή στην κοινή γνώμη θα μπορούσε να εξασφαλίσει τόσο μια ομαλή διαδοχή όσο και μια νίκη στις εκλογές. Ο κ. Γ. Παπανδρέου ερχόταν πρώτος στις προτιμήσεις, τόσο στο σύνολο των εκλογέων όσο και στους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ. Η συνεννόηση μαζί του δεν σήμαινε λοιπόν διάκριση σε βάρος κάποιων άλλων. Απαραίτητο νομιμοποιητικό στοιχείο του επόμενου προέδρου του ΠΑΣΟΚ ήταν η εκλογή του σύμφωνα με τις καταστατικές διαδικασίες, στις οποίες κάθε στέλεχος θα μπορούσε να συμμετάσχει.

Από τον Αύγουστο και μετά ζήτησα από τρεις διαφορετικές εταιρείες δημοσκοπήσεων να ερευνήσουν τις πιθανές αντιδράσεις της κοινής γνώμης σε μια αλλαγή ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και ποια επίδραση θα είχε στη στάση των ψηφοφόρων στις επόμενες εκλογές. Τα αποτελέσματα όλων των ερευνών, για τα οποία ήταν ενήμεροι τόσο ο κ. Γ. Παπανδρέου όσο και ο κ. Μ. Χρυσόχοϊδης, ήταν περίπου τα ίδια. Οσον αφορά την πρόθεση ψήφου, το ΠΑΣΟΚ με πρόεδρό του τον κ. Γ. Παπανδρέου είτε προηγούνταν είτε υπολειπόταν ελαφρά της Νέας Δημοκρατίας, και πάντως μείωνε αισθητά τη διαφορά του από αυτήν. Οι ψηφοφόροι μεταξύ κ. Γ. Παπανδρέου και κ. Κ. Καραμανλή προτιμούσαν τον κ. Γ. Παπανδρέου για πρωθυπουργό. Ο κ. Γ. Παπανδρέου ή-

ταν κάτι καινούργιο. Εφერνε πίσω στο ΠΑΣΟΚ πολλούς από όσους μεταστράφηκαν και δίσταζαν να το ξαναψηφίσουν. Η ανάκαμψη ήταν θεαματική στις αγροτικές περιφέρειες. Οι σφυγμομετρήσεις έδειχναν ότι η αλλαγή ηγεσίας έδινε μια νέα διάσταση στην εκλογική αναμέτρηση. Δημιουργούσε μια δυναμική που θα μπορούσε να αναπτυχθεί. Πήρα την απόφασή μου στα τέλη Νοεμβρίου 2003: δεν θα ηγούμουν του ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εκλογές. Το κόμμα θα εξέλεγε νέο πρόεδρο στις αρχές του 2004. Ο νέος πρόεδρος θα ήταν ο επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές και ο πρωθυπουργός, εφόσον το ΠΑΣΟΚ κέρδιζε τις εκλογές. Τις αποφάσεις μου αυτές θα τις ανακοίνωνα στις αρχές Ιανουαρίου. ●●●

“

Η τομή που απαιτούσαν οι ψηφοφόροι μπορούσε να είναι η αλλαγή ηγεσίας, αρκεί να έδινε νέα πνοή και να συνένωνε τις δυνάμεις που στήριζαν το ΠΑΣΟΚ

”

“

Επέλεξα τελικά να συνεννοηθώ με τον κ. Γ. Παπανδρέου γιατί ήταν το πιο δημοφιλές στέλεχος με τη μεγαλύτερη απήχηση στην κοινή γνώμη

”

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

►► Σύμφωνα με τον Κ. Σημίτη, ούτε ο κομματικός μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ άνοιξε ποτέ τις πόρτες στα στελέχη της Αριστεράς.

Η αιφνίδια σύλληψη των μελών της «17N»

●●● Σε μια συνάντηση στις 11 Μαρτίου 2002 ο κ. Χρυσόχοϊδης μου ανέφερε την πρόοδο που είχαν σημειώσει οι έρευνες και ότι σε περίπτωση που συμβεί νέο τρομοκρατικό χτύπημα υπάρχουν πια οι δυνατότητες να εντοπίσουμε τα ίχνη των δραστών. Η έκρηξη της 29ης Ιουνίου του 2002 στον Πειραιά, αν και τυχαία, δρομολόγησε την εξάρθρωση της «17N» ακριβώς επειδή είχε γίνει η απαραίτητη προεργασία. Αλλά και πριν από την έκρηξη ήταν πλέον ζήτημα χρόνου να βρούμε την άκρη. Συμπωματικά γεγονότα υπήρξαν και άλλοτε (π.χ. το επεισόδιο της οδού Πανόρμου). Αλλά αυτή τη φορά ήταν κομμάτι ενός παζλ, που συνθέσαμε γρήγορα επειδή μας ήταν μερικά γνωστά. Δύο μέρες μετά το επεισόδιο στον Πειραιά, ο κ. Χρυσόχοϊδης μου είπε στο τηλέφωνο ότι το περιστρόφο που βρέθηκε στον Πειραιά ήταν από εκείνα που είχαν χρησιμοποιηθεί από τη «17N». Ήταν η αρχή του τέλους του μυστηρίου.

Η εξάρθρωση της «17N» οδήγησε στη διάλυση των «μύθων» της μεταπολιτευτικής περιόδου. Η κυβέρνηση κέρδισε τις εντυπώσεις σε μία ατζέντα που παραδοσιακά οι προοδευτικές κυβερνήσεις θεωρούνταν αδύναμες να φέρουν αποτελέσματα. Η εξάρθρωση της «17N» συνιστά ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της αποτελεσματικότητας που έδειξε ο εκουγχρονισμός των αρχών ασφάλειας, μιας προσπάθειας που δεν στηρίχθηκε σε ανεξέλεγκτα κέντρα, δεν ακολούθησε τον κομματισμό, αλλά βασίστηκε σε θεσμούς που είχαν κριτήριο το συμφέρον της κοινωνίας και εγγυόνταν τη λειτουργία του κράτους δικαίου. ●●●

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΠΟΤΕ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ

Το ΠΑΣΟΚ, η ανανέωση, οι σχέσεις με την Αριστερά

... Η απάντηση της ηγεσίας του ΣΥΝ (σ.σ. για συνεργασία) ήταν πλήρως απορριπτική. Η πρόσκλησή μου αντιμετωπίστηκε ως προσπάθεια «διεμβολισμού», χωρίς να προσδιοριστεί πώς μια βαθμιαία χωρίς τυπικότητες συνεργασία δύο όμορων κομμάτων καθίσταται διεμβολισμός. Η πλειοψηφία της ηγεσίας του ΣΥΝ αντέτεινε στην πρότασή μου την ανάγκη ενός νέου εκλογικού νόμου και την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως απόδειξη της ειλικρίνειας των προθέσεων του ΠΑΣΟΚ. Εβαζε έτσι το κάρτο μπροστά από το άλογο. Επανάφερε τη συζήτηση σε μια κατεύθυνση που στο παρελθόν είχε αποδειχτεί τελείως αδιέξοδη. Η καθιέρωση της απλής αναλογικής χωρίς την πρότερη συμφωνημένη και ολοκληρωμένη συμμαχία, ενείχε τον κίνδυνο ακυβερνησίας, κίνδυνο που θα απέτρεπε τους ψηφοφόρους να μας εμπιστευθούν.

ΤΙ ΕΠΕΔΙΩΚΕ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝ

Εκτός αυτού η ηγεσία του ΣΥΝ κατήγγειλε τη συνεργασία μελών ή φίλων του με την κυβέρνηση. Μας κατηγορήσε ότι «περιφέρουμε σε διάφορους χώρους κρατικές - κυβερνητικές θέσεις ως κομματική προίκα προκειμένου να φέρουμε τα πάντα στα μέτρα μας». Ένα τέτοιο κλίμα είχε ως αποτέλεσμα οι σχέσεις με τον ΣΥΝ όχι μόνο να μην προχωρήσουν αλλά να γίνουν όλο και πιο προβληματικές. Η ηγεσία του ΣΥΝ προφανώς πίστευε ότι σε περίπτωση κυβερνητικής κρίσης θα σχηματιζόταν μια νέα πλειοψηφία στο ΠΑΣΟΚ, που θα επέτρεπε μία νέα κυβέρνηση με τον ισχυροποιημένο ΣΥΝ συμμέτοχο. Και πάντως ήταν σίγουρη ότι η απαξίωση της κυβέρνησης θα στρέψει τους απογοητευμένους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ προς τον ΣΥΝ. Η ηγεσία του συμπορεύτηκε αρχικά με την εσωτερική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ επιτιθέμενη κατά του εκουγχρονισμού και αργότερα στη δεύτερη τετραετία δεν έχασε ευκαιρία από κοινού με τη Νέα Δημοκρατία να χτυπήσει την κυβερνητική πολιτική.

Το κόστος αυτής της συμπεριφοράς το πλήρωσε κυρίως ο ίδιος ο ΣΥΝ. Οξυνε τις εσωτερικές του αντιθέσεις, πολλαπλασίασε τις αποχωρήσεις και κυρίως άμβλυσε τα ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά της φυσιογνωμίας του. Το σημερινό του στίγμα και η προσέγγιση που φαίνεται να διαγράφει προς το ΚΚΕ, είναι απόρροια της απορριπτικής στάσης της ηγεσίας του απέναντι στη νέα μερική διάταξη που έθεσαν στην Αριστερά το τέλος

του διπολικού κόσμου και οι ανάγκες εκουγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας. Τα παλιά στερεότυπα της παραδοσιακής Αριστεράς παίρνουν το πάνω χέρι. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζεται όλο και περισσότερο σαν κίνδυνο παρά σαν ευκαιρία.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΜΕΣΩ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Μετά την αποτυχία της προσπάθειας για μια ευέλικτη συνεργασία με τον ΣΥΝ, η συζήτηση για την Κεντροαριστερά ταυτίστηκε λίγο ως πολύ με την προσπάθεια ανανέωσης του ΠΑΣΟΚ, το άνοιγμα

του προς την κοινωνία και την εισροή νέων μελών από διάφορες τάσεις της Αριστεράς. Πράγματι προσχώρησαν στελέχη και ομάδες, όπως η Πρωτοβουλία Πολιτών της Ανανεωτικής Αριστεράς και της Οικολογίας και η Ανανεωτική Εκουγχρονιστική Κίνηση της Αριστεράς (ΑΕΚΑ). Όμως η διαδικασία αυτή συνάντησε πολλές δυσκολίες. Ένα μέρος του στελεχειακού δυναμικού του ΠΑΣΟΚ ήταν καχύποπτο απέναντι στο νέο, κι έτσι το εγχείρημα χαρακτηρίστηκε ως «δεξιά στροφή». Αυτή η κριτική εξέφραζε κυρίως την υπεράσπιση θέσεων εξουσίας. Ήταν μια μάχη εσωκομματικών χαρακωμάτων στη βάση προσωπικών στρατηγικών. Ο κομματικός μηχανισμός δεν άνοιξε τις πόρτες στον κόσμο και τα στελέχη της Αριστεράς που θέλουν να συστρατευτούν. Ένα στέλεχος μίλησε χαρακτηριστικά για «ενοικιαστές που ήρθαν να διώξουν τους ιδιοκτήτες».

Στον ΣΥΝ το σύνδρομο της απόρριψης των εκτός των κομματικών τειχών προσώπων, ήταν εξίσου ισχυρό. Η υποψηφιότητα της κ. Λαμνάνη στις δημοτικές εκλογές του 1998 συνάντησε έντονες αντιδράσεις και έγινε δεκτή με ισχνή πλειοψηφία (56,3% υπέρ 41,5% κατά) στις προκριματικές εκλογές των μελών του ΣΥΝ. Η αντιπαράθεση, αν είναι σκόπιμη ή όχι η υποψηφιότητά της, είχε ως αποτέλεσμα να συγκεντρώσει η υποψήφια λιγότερους ψήφους από ό,τι σε προηγούμενες. Η εξέλιξη αυτή έδειξε ότι συνεργασίες που δεν προκαλούν ευρύτερη κίνηση συστράτευσης καταλήγουν πολύ σύντομα σε προσωπικές αντιπαλοποιήσεις. ●●●

Το φλερτ του ΚΚΕ με τη Νέα Δημοκρατία

●●● Από την άλλη η σχέση με το ΚΚΕ ήταν πιο απλή. Συμφωνούσαμε και οι δύο ότι οι απόψεις μας ήταν διαμετρικά αντίθετες. Ετσι δεν επεδίωξα τη συνεργασία όπως δεν την επεδίωξε και το ΚΚΕ. Το ΚΚΕ μάλιστα προκειμένου να εξασφαλίσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη συνεχή αποδομητική του προσπάθεια, συνεργάστηκε χωρίς ενδοιασμό με τη Νέα Δημοκρατία όποτε το έκρινε σκόπιμο. Στη διάρκεια της οκταετίας άλλαξε επίσης τη γραμμή του ως προς τις σχέσεις της Ελλάδας με τους γείτονές της. Εγκατέλειψε τη διεθνιστική παράδοση, που έθετε σε πρώτη μοίρα τη φιλία και τη συνεργασία των λαών και ακολούθησε έναν μαχητικό εθνικισμό. Τα «εθνικά θέματα» εντάχθηκαν στη γενικότερη στρατηγική καταπολέμησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιβουλών του παγκόσμιου καπιταλισμού. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΚΚΕ απέρριψε εξ αρχής το σχέδιο Ανάν. Δεν ακολούθησε τις απόψεις του αδελφού του κυπριακού κόμματος, του ΑΚΕΛ, που σε μια πρώτη φάση επεδίωξε την επαναδιαπραγμάτευση ιδίως όσον αφορά τις παρεχόμενες από τη διεθνή κοινότητα εγγυήσεις τήρησης του σχεδίου. ●●●

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Αυτή είναι η αλήθεια
για την κρίση των Ιμίων

...Αρχίζει να διαφαίνεται η προοπτική εξόδου από την κρίση. Ενώ περιμέναμε την απάντηση του κ. Χόλμπρουκ, ο κ. Δ. Ρέππας μετέφερε αναστατωμένος την είδηση ότι ο κ. Μπαϊκάλ ανακρίνωσε στην Αγκυρα ότι περί την 1.40 Τούρκοι κομάντος κατέλαβαν τη μία από τις δύο νησίδες Ιμια. Το κείμενο του τηλεγραφήματος του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων από την Αγκυρα είχε ως εξής: «Σε συνέχεια της τηλεφωνικής μας επικοινωνίας, σας γνωρίζουμε ότι με τη λήξη της μακράς μεταμεσονύχτιας έκτακτης σύσκεψης στο Τ/ΥΠΕΕ της ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων, παρουσία, μεταξύ άλλων, και του αντιπροέδρου της κυβέρνησης και Τ/ΥΠΕΕ Ντενίζ Μπαϊκάλ, καθώς και του συμβούλου της πρωθυπουργού επί στρατιωτικών θεμάτων στρατηγού Τσετίν Ερμάν, ο εκπρόσωπος του Τ/ΥΠΕΕ Ομέρ Ακμπέλ δήλωσε προς τους αναμένοντες δημοσιογράφους και τηλεοπτικά συνεργεία τα εξής: «Η Τουρκία, τηρώντας ήπια στάση, προκειμένου να μην ενταθεί η κρίση μεταξύ δύο ΝΑΤΟικών κρατών και απέναντι στην αρνητική στάση της Ελλάδας, αποφάσισε να κάνει αποβίβαση σε μία βραχονησίδα, όπου δεν υπήρχαν στρατιώτες, ανάρτησε δε τη σημαία της. Δόθηκε εντολή στους στρατιώτες μας, εφόσον δεν παρενοχληθούν από την ελληνική πλευρά, να μην ανοίξουν πυρ. Εάν η Ελλάδα αποσύρει τους στρατιώτες της, αφαιρέσει τη σημαία της και σταματήσει τις εναέριες παρενοχλήσεις, η Τουρκία θα πράξει το ίδιο, ώστε να αποκατασταθεί το status quo ante. Ετσι, θα μπορέσουμε να βρούμε λύση στην ένταση που έχει δημιουργηθεί».

Ζητώ διασαύρωση της πληροφορίας από το ΓΕΝ. Ο κ. Λυμπέρης απαντά: «Κύριε πρόεδρε, διαβεβαιώνω ότι η είδηση ελέγχεται ως ανακριβής». Δίνω για τελευταία φορά βάση στη διαβεβαίωση του αρχηγού και στην κατηγορηματικότητα του, αλλά επιμένω κιόλας για τον εκ νέου έλεγχο της από τον ίδιο.

Οι Ενοπλες Δυνάμεις εμφανίζονται, όμως, σε αδυναμία να διαπιστώσουν αν έχει γίνει ή όχι αποβίβαση τουρκικών δυνάμεων. Σε ερώτησή μου αν μπορούν με πτήση ελικοπτέρων να ερευνήσουν τι συνέβη, ο κ. Λυμπέρης μου απαντά ότι αυτό δεν είναι δυνατό. Ο εκνευρισμός όλων είναι φανερός. Δεν έχουμε στοιχειώδη πληροφόρηση για το τι ακριβώς συμβαίνει, ώστε να χειριστούμε το θέμα. Στις 3.30 ο κ. Χόλμπρουκ τηλεφωνεί στον κ. Πάγκαλο και του ανακοινώνει ότι οι αμερικανικές υπηρεσίες τον διαβεβαιώνουν ότι οι Τούρκοι έχουν καταλάβει τη δεύτερη νησίδα των Ιμίων. Ρωτώ τον κ. Λυμπέρη, πώς μπορεί να συνέβη κάτι τέτοιο, αφού κατ' αυτόν δεν μπορού-

Καθοριστικός ο ρόλος των Μ. Κλίντον, Χ. Λυμπέρη και Τ. Τσιλέρ στην εξέλιξη της κρίσης των Ιμίων

σε να πλησιάσει τουρκικό πλοίο. Ο κ. Λυμπέρης πιθανολογεί ότι οι Τούρκοι στρατιώτες μεταφέρθηκαν στη βραχονησίδα με υποβρύχιο.

Συγκαλώ αμέσως το ΚΥΣΕΑ. Θεωρώ ότι η κατάσταση μπορεί να επιδεινωθεί και ότι το μόνο αρμόδιο όργανο να λάβει απόφαση για εμπλοκή ήταν αυτό.

Από τις 4.10 και μετά αρχίζουν να προσέρχονται τα μέλη του ΚΥΣΕΑ. Για μένα εκείνη τη στιγμή έχει αναδειχτεί μια νέα προτεραιότητα. Ρωτώ αν είναι εφικτή η αποβίβαση κομάντος στη δεύτερη νησίδα με στόχο την ανακατάληψή της. Ο κ. Λυμπέρης απαντά ότι οι πιθανότητες επιτυχίας είναι λίγες.

Τόσο εγώ όσο και ο κ. Τσοχατζόπουλος ζητούμε να μάθουμε αν μπορούμε να δράσουμε άμεσα και πάντως σε έναν χρονικό ορίζοντα δύο έως τριών ωρών με τη χρησιμοποίηση όλων των δυνάμεων καταδρομών που βρίσκονται σε ετοιμότητα στην περιοχή. Αναυδοι πληροφορούμαστε ότι η λεγόμενη επιτόπου ετοιμότητα αφορά περίπου μόλις δέκα κομάντος. Ο κ. Λυμπέρης συνεχίζει να αναπτύσσει τη θέση του για τις δυσκολίες και στο τέλος ξεστομίζει την κρίση πληρο-

φορία: Χρειαζόμαστε ίσως και έξι ώρες για να βάλουμε σε εφαρμογή ένα σχέδιο επέμβασης, διότι οι δυνάμεις μας είναι διασπαρμένες, ορισμένες, μάλιστα, βρίσκονταν ακόμα και στον Πειραιά. Παρατηρώ στον

κ. Λυμπέρη ότι μέρα μεσημέρι δεν μπορούν να υπάρξουν ενέργειες των δυνάμεων καταδρομών στα Ιμια, άρα σε έξι ώρες δεν θα είναι δυνατή η επέμβαση. Κατ' αυτόν, ο μόνος τρόπος άμεσης αντίδρασης είναι ο βομβαρδισμός του νησιού. Του επισημαίνω ότι αυτό θα οδηγούσε στον βομβαρδισμό των Ελληνικών Δυνάμεων στο άλλο νησί και σε κανονική πολεμική σύρραξη.

Ο κ. Λυμπέρης σε κάποια φάση της συζήτησης, όταν του επισήμανα ότι η βραχονησίδα καταλήφθηκε από τους Τούρκους, παρόλο που ο ίδιος με είχε κατηγορηματικά διαβεβαιώσει ότι φυλάσσεται, θεώρησε ότι εθίγη και υπέβαλε την παραίτησή του. Δεν την έκανα δεκτή, αλλά τον προέτρεψα να υπηρετήσει όσο μπορεί καλύτερα την αποστολή του.

Το συμπέρασμα που πολύ απλά προέκυπτε από όλα αυτά ήταν πως η Ελλάδα δεν είχε τη στρατιωτική δυνατότητα άμεσης επέμβασης. Η στρατιωτική ηγεσία δεν είχε καν προετοιμάσει σχέδιο για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Ημασταν, λοιπόν, αναγκασμένοι να επιλέξουμε ανάμεσα σε δύο λύσεις, είτε κανονική σύρραξη με βομβαρδισμούς, και άρα ανθρώπινες απώλειες, καθώς και περιττώ κλιμάκωση της κρίσης και πιθανότητα τον εξαναγκασμό μας σε διαπραγματεύσεις με ευρύτερη αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, είτε εφαρμογή της αρχικής μας σκέψης, την απόσυρση όλων των δυνάμεων από την περιοχή με μεσολάβηση του κ. Χόλμπρουκ, ώστε να διατηρήσουμε ακέραια τα δικαιώματά της χώρας. Ζητώ τότε από τον κ. Πάγκαλο να προχωρήσει με τον κ. Χόλμπρουκ σε συνεν-

νόηση για απεμπλοκή.

Στις 5.05, ο κ. Λυμπέρης πληροφορείται ότι πράγματι Τούρκοι κομάντος βρίσκονται στη μία νησίδα. Δεν μπορώ άλλο να συγκρατήσω την οργή μου. Επισημαίνω στον αρχηγό ότι παρά τις διαρκείς μου επισημάνσεις και τις δικές του διαβεβαιώσεις, οι Τούρκοι έκαναν τη δουλειά τους κάτω από τη μύτη του Ναυτικού. Όλοι γύρω από τη τραπέζι είμαστε συγκλονισμένοι από αυτό καθαυτό το γεγονός, αλλά και από την τόσο μεγάλη -περίπου τέσσερις ώρες- καθυστέρηση της διαπίστωσής του από τις ελληνικές δυνάμεις. Συγχρόνως νιώθουμε και εξαιρετικά ενοχλημένοι που αυτές που μας άνοιξαν τα μάτια ήταν οι ΗΠΑ και όχι οι δικές μας δυνάμεις ή υπηρεσίες. Τέλος, συνειδητοποιούμε τη μείζονα απειλή σε επίπεδο συμβόλων. Σε λίγη ώρα θα ξημέρωνε και η ημισέληνος θα κυμάτιζε σε ελληνικό έδαφος. Η επιστροφή στην προτέρα κατάσταση, στο status quo ante, ήταν το ελάχιστο που οφείλαμε να διεκδικήσουμε και συγχρόνως το μέγιστο στο οποίο μπορούσαμε να ελπίζουμε. Στο ΚΥΣΕΑ δεν υπήρχε άλλη άποψη.

Στις 6.00 ο κ. Πάγκαλος συμφώνησε με τον κ. Χόλμπρουκ την ταυτόχρονη αποχώρηση των δυνά-

μεων Τουρκίας και Ελλάδας. Σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Κρίστοφερ επιβεβαιώνεται η συμφωνία. Οι ΗΠΑ εγγυώνται τη μη επάνοδο τουρκικών δυνάμεων στη βραχονησίδα. Το ίδιο και εμείς για τις ελληνικές δυνάμεις. Αλλωστε, πρόκειται για αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη. Μεταξύ 7.00 και 8.00 αποσύρονται και οι τελευταίες δυνάμεις.

Όσον αφορά την ελληνική σημαία αποφασίσαμε ομόφωνα να την αποσύρουμε για να αποτρέψουμε το ενδεχόμενο νέων εμπλοκών. Αν η σημαία έμενε στη βραχονησίδα χωρίς φύλαξη, Τούρκοι πολίτες ή στρατιωτικοί μπορούσαν να επανέλθουν και να την κατεβάσουν προσβάλλοντας έτσι τη χώρα και προκαλώντας νέα αναμέτρηση. Θεωρήσαμε, λοιπόν, ότι δεν έπρεπε να αφήσουμε ένα τέτοιο ενδεχόμενο να συμβεί.

Εν τω μεταξύ, μια άλλη τραγωδία εκτυλίσσεται εν αγνοία του ΚΥΣΕΑ. Πληροφορούμαστε ότι ένα ελικόπτερό μας χάθηκε δίπλα στα Ιμια κατά την προσπάθεια αναγνωριστικής επιχείρησης. Λίγο αργότερα η πληροφορία διαψεύδεται. Δηλώνεται αρμοδίως ότι απλώς προσθαλασώθηκε ή έστω κινδύνευσε. Αισθανόμαστε μεγάλη ανακούφιση. Πολύ αργότερα -γύρω στις 7.00- το γραφείο μου στη Βουλή πληροφορείται από το ΜΕΓΑ την πτώση του ελικοπτέρου. Τηλεφωνώ στον κ. Αρσένη, ο οποίος μου επιβεβαιώνει το γεγονός και ότι η προηγούμενη διάψευση οφείλεται σε λάθος.

Τετάρτη πρωί: Ενημέρωσα τη Βουλή για τις εξελίξεις. Η Νέα Δημοκρατία θεώρησε τη στιγμή κατάλληλη για να καταφέρει πλήγμα στην κυβέρνηση. Ο κ. Εβερτ μίλησε για «εθνική προδοσία» και ο κ. Σαμαράς σπαράκτικά ότι «τσαλακώσαμε την υπερηφάνεια του ελληνικού λαού». Σε παραλήρημα ο χορός των βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας φώναζε: «Οι προδότες στο Γουδί». Τόση «υπευθυνότητα» και τόση «λεβεντιά» είχα καιρό να ζήσω, να πληροφορηθώ ή να διαβάσω ως πολιτική συμπεριφορά στην Ευρώπη του τέλους του 20ού αιώνα.

Στην παρέμβασή μου, εκείνη την ημέρα, προχώρησα σε μια κίνηση που εξέφραζε τη βαθύτατη πεποίθησή μου, στην αναγνώριση της συμβολής των ΗΠΑ στην τελική έκβαση της κρίσης και στην αποτροπή μιας εθνικής περιπέτειας. Επικρίθηκε τότε ο απερίφραστος τρόπος με τον οποίο διατύπωσα ένα «ευχαριστώ» απέναντι σε κάποιον στον οποίο η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας ήταν άκρως επιφυλακτική. Όμως, θεώρησα πολιτικά σωστό για τη χώρα να υπάρξει αυτή

η αναγνώριση της συμβολής των ΗΠΑ, την οποία εμείς οι ίδιοι είχαμε ζητήσει. Στη Βουλή δεν αναφέρθηκα στην οργανωτική και επιχειρησιακή αδυναμία των Ενόπλων Δυνάμεων -έτσι κι αλλιώς εκείνο που χρειαζόταν ήταν η αναδιοργάνωσή τους. ●●●

“

Η Ελλάδα δεν είχε τη στρατιωτική δυνατότητα άμεσης επέμβασης... δεν είχε καν προετοιμάσει σχέδιο για ένα τέτοιο ενδεχόμενο

”

“

Επισημαίνω στον κ. Λυμπέρη ότι οι Τούρκοι έκαναν τη δουλειά τους κάτω από τη μύτη του Ναυτικού

”

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

ΟΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΡΗΤΕΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η σύγκρουση με τον Χριστόδουλο

...Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, κ. Χρυσόχοϊδης, λίγο μετά τις εκλογές του 2000, μου έθεσε το θέμα ποια στοιχεία θα περιελάμβανε η νέα αστυνομική ταυτότητα που οφείλαμε να εκδώσουμε σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το υπάρχον δελτίο ταυτότητας περιείχε κάποια στοιχεία, όπως το θρήσκευμα, που δεν υπάρχουν στα δελτία ταυτότητας των άλλων χωρών της Ένωσης. Μετά από συνηνοήσεις με την υπουργό Δημόσιας Διοίκησης, κ. Β. Παπανδρέου, έκρινα ότι επιβάλλεται να μην υπάρχει αναγραφή του θρησκευματος σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή για την ελευθερία των θρησκευτικών πεποιθήσεων, την ευρωπαϊκή πρακτική που δεν προέβλεπε την αναφορά του θρησκευματος, αλλά και την πάγια προγραμματική θέση του ΠΑΣΟΚ για τη θρησκευτική ελευθερία.

Σ' αυτή την κίνηση είχα διαβλέψει την αντίδραση της Εκκλησίας, αλλά όχι όμως και το μέγεθός της. Μετά τις πρώτες δηλώσεις του αρχιεπισκόπου αποφάσισα να επιμείνω. Καμία πλειοψηφία δεν έχει δικαίωμα να στερήσει από τους πολίτες το συνταγματικό κατοχυρωμένο δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Αλλά και η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων επιβεβαίωσε την απόφασή μου, όταν απεφάνθη ότι τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει το δημόσιο έγγραφο του Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας πρέπει να περιορίζονται σε εκείνα που είναι αναγκαία και πρόσφορα για την εξωτερική αναγνώριση ενός προσώπου, και κατά τούτο η αναγραφή του θρησκευματος ή το δακτυλικό αποτύπωμα υπερβαίνουν τον σκοπό ύπαρξης και χρήσης του συγκεκριμένου εγγράφου. Απέρριψε μάλιστα και το επιχείρημα της «προαιρετικής αναγραφής», διότι έτσι θα ήταν σαν να γίνονταν δεκτό ότι το περιεχόμενο ενός δημόσιου εγγράφου με συγκεκριμένο σκοπό ορίζεται κατά το δοκούν και ανάλογα με τις προτιμήσεις του καθενός.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Επίσης οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), στα οποία προσέφυγαν οι οπαδοί της αναγραφής του θρησκευματος στο δελτίο ταυτότητας, δικαίωσαν την απόφαση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων αλλά και τη θέση της πολιτείας ότι καμία κρατική

αρχή ή κρατικό όργανο δεν επιτρέπεται να παρεμβαίνει στον απαραβίαστο κατά το Σύνταγμα χώρο της συνείδησης του ατόμου και να επιβάλλει τη δημοσιοποίηση των όποιων πεποιθήσεών του.

Όπως αναμενόταν, την απόφαση της κυβέρνησης να μην αναγράφεται το θρήσκευμα στις αστυνομικές ταυτότητες ακολούθησαν μεγάλες συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, τις οποίες οργάνωσε η Εκκλησία, καθώς και συγκέντρωση υπογραφών για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με το ερώτημα εάν γίνεται ή όχι δεκτό «η προαιρετική αναγραφή» του θρησκευματος. Η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της στήριξαν αυτές τις ενέργειες. Ο πρόεδρος της μάλιστα υπέγραψε για το δημοψήφισμα. Αλλά και η ενόπλη του ΠΑΣΟΚ παρουσίασε ρωγμές. Πολλά στελέχη του οδηγήθηκαν σε μια στάση αμφιβολίας και αδικαιολόγητης ενοχής από τον φόβο του πολιτικού κόστους. Παρέβλεπαν όμως ότι ο εκσυγχρονισμός της πολιτείας, όπως και ο συνδεδεμένος με αυτόν διαχωρισμός κράτους και Εκκλησίας, δεν γίνεται χωρίς αναμετρήσεις. Όσο για το πολιτικό κόστος, το αύξαναν οι ίδιοι με τη δημοσιοποίηση των αμφιβολιών τους και τη δημιουργία εικόνας διάσπασης.

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΑΙΤΙΕΣ

Όμως οι ταυτότητες ήταν εκείνη τη στιγμή αφορμή και πρόσχημα για την Εκκλησία. Στην πραγματικότητα μέσα από την υπόθεση αυτή η Εκκλησία προσπάθησε να εγκαθιδρύσει μια ιδεολογική εποπτεία επί της πολιτικής εξουσίας. Να την αποδεχτεί η κυβέρνηση ως υποχρεωτικό νομιμολητή με δικαίωμα βέτο σε όλα τα μείζονα θέματα της χώρας, από τα εθνικά μέχρι την παιδεία και τον πολιτισμό. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να εξασφαλίσει ευμενή μεταχείριση σε όλες τις σχεδιαζόμενες δράσεις της, όπως την ίδρυση πανεπιστημίου, ραδιοτηλεοπτικού σταθμού ή την κατασκευή ξενοδοχείων κατ'εξαίρεση των πολεοδομικών ρυθμίσεων.

Η υπόθεση των ταυτοτήτων έδειξε τη διάταξη και τον συσχετισμό των ιδεολογικών δυνάμεων στην ελληνική κοινωνία. Ένα θέμα εντελώς δευτερεύον μετατράπηκε σε μείζονα αναμέτρηση, στην οποία ο όρος «ταυτότητα» αποσπάστηκε από τα συμφραζόμενά του (δελτίο ταυτότητας=δελτίο αναγνώρισης) και αναγορεύτηκε σύμβολο της εθνικής ταυ-

τότητας. Ένα πιστοποιητικό της αστυνομίας δεν μπορεί να απεικονίζει τις βαθύτερες εσωτερικές πεποιθήσεις μας, τον εσωτερικό μας κόσμο, την πίστη και την ιδεολογία μας, με άλλα λόγια δεν είναι το κράτος που θα καθορίσει αυτή «την ταυτότητα». Αν εξετάσουμε την ιστορική διαδρομή της χώρας, θα διαπιστώσουμε πολύ εύκολα ότι όσες φορές μας επιβλήθηκε κάποια «ταυτότητα», ήταν εν πολλοίς ένα τεχνητό δημιούργημα που εξυπηρετούσε ιδεολογικούς και πολι-

“

Μέσα από την υπόθεση αυτή η Εκκλησία προσπάθησε να εγκαθιδρύσει μια ιδεολογική εποπτεία

”

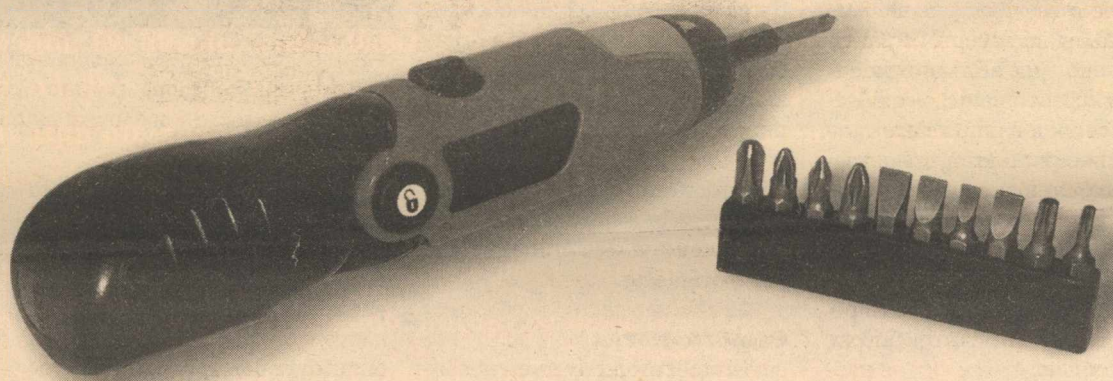
τικούς σκοπούς. Οι εκδοχές του τι είμαστε, όταν είναι επίσημες, εξυπηρετούν συγκεκριμένες σκοπιμότητες, και κυρίως την άσκηση εξουσίας.

ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Η ταυτότητά μας ως Ελλήνων διαμορφώθηκε και διαμορφώνεται από μας τους ίδιους, ελεύθερα, με τα στοιχεία που ο καθένας μας αντλεί από την ιστορία, την παράδοση, τη θρησκεία, τις πεποιθήσεις του, την αντίληψή του για την Ελλάδα. Δεν είναι δοτή,

ούτε μπορεί να επιβληθεί από οποιονδήποτε. Είναι προϊόν μιας συνεχούς και ελεύθερης δημόσιας συζήτησης. Και αυτήν την ελεύθερη δημόσια συζήτηση δεν θα αφήναμε κανένα να την περιορίσει. Αρκεί να σκεφτούμε τι θα συνέβαινε στην αντίθετη περίπτωση. Ο πολιτικός κόσμος θα ήταν όμηρος της Εκκλησίας, της οποίας η ιεραρχία δεν έχει την απαραίτητη πολιτική και συνταγματική νομιμοποίηση για να επιβάλλει το δικό της κοινωνικό πρότυπο. ●●

Ζητήστε περισσότερα από το λογισμικό σας!

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΓΕΝΙΑΣ

Ζητήστε περισσότερα από μία απλή μηχανογράφηση για την επιχείρησή σας. Η Entersoft, βασισμένη στην 20ετή εμπειρία των στελεχών της και την τεχνολογική πρωτοπορία των προϊόντων της, επαναπροσδιορίζει τα πληροφοριακά συστήματα για επιχειρήσεις. Προσφέρει καινοτομικά προϊόντα λογισμικού βασισμένα σε τεχνολογίες διαδικτύου που μεταφέρουν απλά και απρόσκοπτα τα δεδομένα από το προηγούμενο σύστημά σας, αλληλίζοντας άμεσα τον τρόπο που βλέπετε την επιχείρησή σας.

Αξιοποιήστε την έγκαιρη και πολυδιάστατη πληροφόρηση που σας παρέχουν τα προϊόντα της Entersoft και επωφεληθείτε!

Τα χρηστικά πολυ-εργαλεία της Entersoft

Πληροφοριακό σύστημα μικρομεσαίων επιχειρήσεων που καλύπτει όλες τις ανάγκες εμπορικής και οικονομικής διαχείρισης. Συνδυάζει την απλότητα χρήσης και εγκατάστασης ενός τυποποιημένου προϊόντος με την πλούσια λειτουργικότητα ενός ERP συστήματος.

Το καινοτομικό πληροφοριακό σύστημα για μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις που συνδυάζει τα πλεονεκτήματα των ERP συστημάτων με την εξωστρέφεια ενός CRM. Ενσωματώνει μοναδικά χαρακτηριστικά Οργάνωσης Ροών Εργασίας (Workflow) καθώς και χρηστικά εργαλεία Διοικητικής Πληροφόρησης (Business Intelligence).

ΑΘΗΝΑ: Συγγρού 212 & Μενελάου, 176 72 Καλλιθέα
τηλ.: 210 9525001, fax: 210 9575053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Α. Τρίτων 21, 57 001 Πυλαία
τηλ.: 2310 804840, fax: 2310 804845
www.entersoft.gr

